

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a Csapó-Kiss-Sebestyén Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr.Juhász Laczik Lászlóné ügyvéd által képviselt alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt a Veszprém Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Veszprém, 2010.évi december hó 13.napján 1.G.40.114/2009/16.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 18.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla am egyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperes részére 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles az alperes az állam részére az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására megfizetni 58.800 (ötvennyolcezer-nyolcszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság 10.sorszám alatti 2010.május 31.napján kelt és 2010.augusztus 29.napján jogerőre emelkedett részítéletében elutasította a felperesnek a "A" és a "B" Kft. között 2008.december 18-án kötött engedményezési szerződés, az ugyanezen felek között 2008.december 20-án kötött engedményezési szerződés, valamint a "B" Kft. által készített 2008.december 8-i, 2009.március 2-i és 2009. május 8-i beszámítási megállapodások érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelmét. Ezt meghaladóan a felperes kereseti kérelmet terjesztett elő a "B" Kft. és a "C" Kft. között az EGC adalékanyagok gyártására vonatkozó szóbeli szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt arra hivatkozva, hogy a felszámolás alatt álló felperes az alperes hitelezőt előnyben részesítette. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest arra, hogy a 2008.december 2-án átvett 10.000 liter EGC adalékanyag ellenértékét 98 forint/liter áron 8 napon belül fizesse meg a felperesnek.

Hivatkozott az 1991.évi XLIX.tv. (Cstv.) 40.§./1/ bekezdés a/ és c/pontjaiban foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyúttal kötelezte fizessen meg az alperesnek 400.000 forint perköltséget, továbbá az állam javára 900.000 forint feljegyzett illetéket. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes felszámolását a Veszprém Megyei Bíróság a 4.Fpk.19-09-000113/7.számú 2009.június 10-én jogerőre emelkedett végzésével rendelte el. A felszámolás kezdő időpontja 2009.június 17. a felszámolási kérelem 2009.március 11-én került benyújtásra a bírósághoz.

Megállapította, hogy "A" 2008.december 5-ig - a 99,99 %-os üzletrésze értékesítéséig - ügyvezetője volt a felperesi Kft-nek. Ezen időpontig a felperes gyártotta és forgalmazta az un.EGC adalékanyagot. Az alperesi Kft. létesítő okiratának kelte 2008.december 1. a céget a cégnyilvántartásba 2008.december 8-án jegyezték be. Tulajdonosai "A" gyermekei, ügyvezetője "A". Rögzítette a megyei bíróság, hogy a két társaság székhelye megegyezik. A megalakulástól kezdődően az alperes gyártotta az EGC adalékanyagot oly módon, hogy az ehhez szükséges alapanyagokat és az azokat tároló tartályokat maga vásárolta meg, annak kiszállításáról a felperestől megvásárolt teherautóval gondoskodott, az adalékanyagot ténylegesen elkészítő, a felperes alkalmazásában álló munkavállaló részére e tevékenységért "A" fizetett. Az alperes az adalékanyagot a felperestől bérelt helyiségben gyártotta.

Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a 2008.december 2-án kelt jegyzőkönyvben foglaltakkal ellentétben 10.000 liter EGC adalékanyag a felperestől nem került átadásra az alperes részére, és az alperes annak ellenértékét nem fizette meg a felperes számára.

A felperesnek a Cstv.40.§./1/ bekezdés c/pontjára alapított kereseti kérelmével kapcsolatban arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kereseti kérelemben támadott megállapodása a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezésének napját megelőző 90 napnál korábban került megkötésre, így a vonatkozásban a felperes képviselőjében eljáró felszámoló igényt nem érvényesíthet.

A Cstv.40.§./1/ bekezdés a/pontjára alapított kereseti kérelmet érdemben vizsgálva a megyei bíróság hangsúlyozta, hogy az EGC adalékanyag sem szabadalmi, sem ipari jogi védelem alatt nem áll, így a felperes attól nem volt elzárva, hogy a támadott megállapodást követően az adalékanyagot továbbra is maga állítsa elő. Bizonyítottanak találta azt az alperesi hivatkozást, mely szerint a gyártással kapcsolatos költségeket (adalékanyagok vásárlása, a tároláshoz szükséges tartályok, szállítás) az alperes viselte. Ugyancsak bizonyítottanak találta, hogy az adalékanyag gyártását végző, a felperes alkalmazásában álló személy e tevékenységéért "A"-tól részesült ellentételezésben.

Utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a szerződés érvénytelensége esetén az eredeti állapot helyreállítása körében előterjesztett kereseti kérelem azért sem foghat helyt, mert a felperes nem bizonyította az általa hivatkozott 98 forint/liter nettó egységárat, és azt sem, hogy a 2008.december 2-i megállapodás során a felek konkrét vételárban megállapodtak volna, erre tekintettel pedig a peres felek között adásvételi szerződés nem jött létre (Ptk.365.§./1/ bekezdés). Hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy a felek nem vitatott előadása szerint az adalékanyag jelenleg is a felperes birtokában van, azért az alperes ellenértéket nem fizetett.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben - tartalmilag - annak megváltoztatását kérte arra hivatkozva, hogy a fellebbezéséhez csatolt 2009.augusztus 11-i és 2009.augusztus 13-i jegyzőkönyvek alapján az állapítható meg, hogy valamennyi gyártási költséget a felperes viselte, míg az értékesített adalékanyag értéke az alpereshez folyt be, ezzel pedig a felperest veszteség érte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperesi fellebbezéshez csatolt iratok a másodfokú eljárásban a Pp.235.§./1/ bekezdésében írtakra tekintettel nem vehetők figyelembe. Ezt meghaladóan kifejtette, hogy a csatolt jegyzőkönyvek tartalmuknál fogva is alkalmatlanok az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapított tényállás megváltoztatására.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges bizonyítási eljárást lefolytatva a bizonyítékokat okszerűen a Pp.206.§./1/ bekezdésének megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg, és abból helytálló jogi következtetésre jutott.

Az ítélet tábla osztja a megyei bíróság álláspontját azzal kapcsolatban, hogy a Cstv.40.§./1/ bekezdés c/pontja alapján a felperes igényt nem érvényesíthetett, tekintettel a felszámolási kérelem bírósághoz való benyújtásának időpontjára és a perben támadott szóbeli megállapodás időpontjára.

Helytállóan állapította meg a bíróság, hogy a Cstv.40.§./1/ bekezdés a/pontjára alapított kereseti kérelem vonatkozásában a felperes nem bizonyította, hogy a támadott szerződés az adós vagyonának csökkenését eredményezte volna úgy, hogy annak megkötésével az adós szándéka a hitelező, vagy hitelezők kijátszására irányult és e szándékról az alperes is tudott.

A másodfokú eljárásban új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény, vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna (Pp.235.§./1/ bekezdés).

Az elsőfokú bíróság a 2010.szeptember 13-i tárgyaláson (12.sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyv) valamint a 2010.október 28-i tárgyaláson (15.sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyv) a Pp.3.§./3/ bekezdésének megfelelően tájékoztatta a felperest a rá háruló bizonyítási teherről, egyúttal felhívta őt - tartalmilag a Pp.141.§./6/ bekezdésének megfelelő tájékoztatással - bizonyítási indítványai határidőn belül való előterjesztésére.

Helytállóan utalt az alperes fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a felperes által a másodfokú eljárásban hivatkozott jegyzőkönyvek a Pp.235.§./1/ bekezdése alapján nem vehetők figyelembe. A felperes maga sem hivatkozott fellebbezésében arra, hogy e jegyzőkönyvekről az elsőfokú eljárás során ne lett volna tudomása a perindításkor ezen iratok a Cstv.31.§./1/ bekezdésében írtakra is figyelemmel már a felszámoló rendelkezésére kellett, hogy álljanak, így azokra a másodfokú eljárásban eredménnyel nem hivatkozhatott (BH.2001.328., BH.2003.204., BDT.1999.69., BDT.2009.1955.).

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban pervesztes felperest a Pp.239.§. és 78.§./1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes javára perköltség megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj ÁFÁ-t is

magában foglaló összegéről a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével az ítéltábla a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./1/, /2/ és /5/ bekezdései alapján rendelkezett a feljegyzett fellebbezési illetéket a felperes a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./2/ bekezdése alapján köteles az állam javára megfizetni.

ő, 2011. évi november hó 17. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró